

ՏԱՍՆՄԷԿԵՐՈՐԻ ՏԱՐԻ

ՄԵՆԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կես տարվանը 6 ռուբլ:
Առանձին համարները 5 կոպեկով:
Թիֆլիսում գրվում են միայն խմբագրատան մէջ:
Օտարապաշտպանը դիմում են ուղղակի
Тифлис. Редакция «Менк»

Խմբագրատանը բաց է առաւօտան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տոն օրերից):
Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզուով:
Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խմբագրատանը բառին 2 կոպեկ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Միթէ դա բարոյական է:—ՆԵՐՔԻՆ: ՏԵՍՈՒ-
ԹԻՒՆ: Նամակ Ղլարից: Ներքին լուրեր:—ԱՐ-
ՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Եղիպտոս Աւարո-Ռենդա-
րիա: Նամակ Թիւրքիայից: Արտաքին լուրեր:
ՀՆՈՒՄԵՐՆԵՐ:—ՊԱՏԱՍԻՍՆԵՐ:—ՅԱՅՏԱՐԱ-
ՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ: Հարս և բա-
կետեր:

ՄԻԹԷ ԴԱ ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ Է

Մի մարդ մի այլ մարդուն փող է պարտ,
առանց թղթի, առանց ստորագրութեան,
ազնիւ խօսքով,— և յանկարծ այդ մարդը
ուրանում է իր պարտքը, ասում է թէ ոչինչ
պարտ չէ: Այդ ամենը անբարոյական են
համարում:

Բայց երբ մի մարդ խօսքով յայտնում է
մի այլ մարդուն թէ համաձայն է նրա դա-
զափարի, նրա մտքերի հետ, ցոյց է տալիս
թէ համախոհ է նրա ուղղութեան հետ,—
և յանկարծ նոյն մարդը լրագրութեան մէջ
յայտնում է հակառակ մտքեր, ուրանում է
իր ասածները... այդ մեր հասարակու-
թիւնը անբարոյական չէ համարում:

Բայց մեր կարծիքով ուրանալ իր տուած
խօսքը մի գազափարի մասին, նոյնքան ան-
բարոյական է, որքան ուրանալ իր տուած
խօսքը դրամական մի պարտքի մասին:

Եւ ահա այս տեսակ մի հասարակու-
թիւն, որի մէջ դեռ ևս տիրում է այդ աս-
տիճան անբարոյականութիւն և ներդու-
թիւն, այդ տեսակ հասարակութիւն իրան
ընդունակ և հասունացած է համարում
հասարակական ամեն զործունէութեան հա-
մար:

Մի մարդ, որ մի տեսակ խօսում է և այլ
կերպ գրում, մի մարդ որ խօսակցութեան
մէջ ձեզ հետ համաձայնվում է, իսկ մի քա-
նի օրից յետոյ լրագրի մէջ իր յայտնած
համաձայնութեանը, իր տուած խօսքի

հակառակ է գրում, մի մարդ որ ուրա-
նում է իր խօսքը, որ ինչպէս թիֆլիսի բար-
բառով ասում են հ ա շ ա է ուտում, այդ
տեսակ մարդ կարող է միթէ ընդունակ
լինել հասարակական զործունէութեան...

Նրեակայնեցիք ձեզ որ այդ տեսակ անբա-
րոյական և ներդուր հասարակութեան
մէջ մարդիկ հաւաքվում են այս կամ այն
խնդրի վրա համաձայնվելու մի ժողովի
կայանալի նիստից առաջ: Ձեզ հետ համա-
ձայնվում են, ձեզ խօսք են տալիս ձեր ա-
ռաջարկութեան համար քուէ զցելու,—
իսկ երբ որ գալիս է ժողովի օրը, դուք
յանկարծ տեսնում էք թէ նոյն անձինք,
որոնք ձեզ ազնիւ խօսք են տուել ձեր միտ-
քը պաշտպանելու, ձեզ հետ միասին քուէ-
արկելու, նոյն անձինք, ասում ենք, կտրե-
լով իրանց տուած խօսքը, ձեզ դէմ են քուէ-
արկում:

Այդ տեսակ ներդուր և խտրեայ վար-
մունքը մենք ամեն օր տեսնում ենք մեր
մամուլի, մեր հասարակութեան մէջ: Այդ
տեսակ վերին աստիճանի անբարոյական
հասարակութիւն դեռ իրաւունք չունի իրան
հասունացած համարել հասարակական
կեանքի, հասարակական որ և է զործունէ-
ութեան համար:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՂԱՒԱՐԻՑ

Ապրիլի 8-ին

Մեր քաղաքի 9000 բնակիչներից ահա երեք տա-
րի է, որ տարինը 500 մարդ է մեռնում, իսկ ծնվում
է 200 երեխայ. ուրեմն իւրաքանչիւր տարի պա-
կատում է ժողովրդից 300 մարդ: Եթէ այսպիսի
բան ուրիշ տեղ պատահէր, անպատճառ մեծ դը-
ղբոց կընկներ, կը հետեւին վերջ դնել այդ

Հէրին մէջը ուղղեց, ընկերը հարկեց, ժպտաց
և արտաբերեց. շատ ուրախ եմ: Բայց նրա ձայնը
ստփորակման պէս ինքնախոսած ու ուրախ չէր
հնչում:

Նրանք չորսը միասին ուղեորուեցան դէպի
գրատունը, ուր առաւօտանը միշտ լինում էր
միտարի Ամֆէլար: Տեսնելով այս օտարտի ու-
ղեորութիւնը, միտարի Ամֆէլար իսկոյն հասկա-
ցաւ բանի էութիւնը: Նրա դժգոյն դէպքը համա-
րեալ թէ քարայցաւ, արտայայտելով խոտութիւն և
անդժութիւն, միայն նրա սե աչքերը փայլեցան
չարագուշակ կրակով: Բայց այս անգամ Ձերաղի-
նան չը շփոթեցէր նրա այդ հայացքից և առաջը-
նը մտածեցաւ սեղանին, որի մօտ նստած էր իր
սկեւորը: Միտարի Ամֆէլար այդ բոլորէն զգաց,
որ իշխանութիւնը դուրս էր սլքվում իր ձեռքից:

—Այդ ինչ է նշանակում, հարցրեց նա. ինչ
ծիծաղելի դէպք ունէք դուք այսօր: Գուր դոնէ
բացատրեցէք ինձ այս կատակերգութիւնը, սաաց
նա, դիմելով միտ Աօզանին:

—Ma foi, non, ես ինքս չեմ իմանում, պա-
տասխանեց միտ Աօզանը, հետաքրքրվով իր ամա-
զոնկայի երկար վիշտը և հանգիստ փայլելու-
թեամբ նստելով դահաւորակի վրա: Նա վերջրեց
դիտակը և սկսեց զննել նրանց, կարծես, մի հան-
դիսական լինելը, որ ուշիուշով հետեւում է դերա-
սանների խաղին:

—Այս ինչ է նշանակում, սկսեց Ձերաղինան
ոչ երկհատութիւնից, այլ վրդովմունքից առաջա-
ցած զոգրոջնու ձայնով. ամուսնուս մօտ գրած

զարհուրելի դրոյթեանը. իսկ մեղանում դրա
վրա նայում են, ինչպէս մի ստիպական բանի
վրա: Եթէ հարցնէք ժողովրդից, նա ասում է որ
մի ախարութիւն կայ. բայց ինչ է, նա չէ հասկա-
նում. իսկ բժիշկները ասում են, որ անդի հե-
տեանքն է, որովհետեւ բոլոր քաղաքը չըջաղատած
է ճանիճներով: Բայց ժողովուրդը ասում է, որ
այդ ճանիճները առաջ աւելի շատ էին, բայց
այսքան սկարութիւն և մահ չը կար: Այս-
պէս թէ բժիշկները, և թէ ժողովուրդը իրանց
վերջին խօսքն աւելու, հանգստանում են: Եղ-
բարներ, կարելի է անտարբեր լինել, բայց ան-
տարբեր լինել այստեղ, և մեռնել ոչխարի պէս
սպասելով իր հերթին, դա մի անհրեւի յանցանք
է: Ել ինչպե՞տ է ձեր աշխատանքը, որ օրվայ համար
է ձեր հարստութիւնը. քննեցէք այս սկարութիւնը
և դուք որս պատճառը և եթէ ճշմարիտ ճանիճ-
ներն են, հնարք դուք սնչաչոյնել նրանց. դրա
համար բաւական կը լինի միայն մեղմացնել ձեր
չաւայութիւնը. թող ամեն մէկը զրկէ իրան ա-
մենակարեղ բաներից և դո՛ւն այս դրոյի համար:
Ես կարծում եմ որ կեանքը ամենից թանկ է:
Միթէ մեր զղարկեցէ համարված են, որ նրանք
այնքան անհարկաւոր էակներ են, որ ճանճի նման
կտորվին: Եղբարներ, ամաչեցէ, մենք տան և
իններորդ դարուն ներ պարուն: Իսկ մեր բժիշկ-
ներին անք կասեցէ, որ շատ մեծ յանցանք են
գործում, ծածկելով գործի էութիւնը: Մեր կար-
ծիքով, դա մի վարակիչ սկարութիւն է, որի հետ
միշտ կից է լինում և տեղը, ինչպէս տեղական
սկարութիւն: Մեր բժիշկները միշտ կրկնում են
թէ այս սարսափելի մահերը տեղի է հանանք-
ներն են, բայց մենք ներդուրութիւն կը խնդրում
նրանցից, որ մտնապէտ չը լինելով կասկածում
ենք, որ դա տեղի գործն է. մի կամ երկու
օրում տեղը դժուար թէ կարող է սպանել մարդու:
Առաջ աւելի շատ տեղ կար, բայց մահը այս-
քան չէր: Կը խնդրեցէ մեր Ղլարի բժիշկներին,
որոնցից մի քանիսը հայեր են, որ ձեր պատուա-
կան լրագրի միջոցով բացատրեին այս տարա-
փելի մահերի պատճառները, որը շատով կամա-
յայնէ մեր հայաբնակ քաղաքներից մէկը: Գուցէ
կը գտնվին մարդասէր անձինք, որոնք մեզ պէս
անտարբեր չեն լինի դէպի մեր կեանքը և մի-
բանով կօչնեն մեզ:

ԿԻԻ

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՄՕՍԿՎԱՅԻՑ մեզ գրում են: «Հաստատ ազ-
բիւրից տեղեկացանք որ Լազարեան ձեռնարանի
վերաբերուել պ. Գանանեան, Թարգմանում է Շեկ-
պիլի «Օտէլլո» դրամադը:»

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻՑ պ. Ն. ՏԵՐ-ԳԵՐԳԵԱՆ խնդ-
րում է մեզ ստել հետեւեղը: «Շնորհակալութիւն
յայտնելով պ. պ. Բաֆֆիլին, Յ. Հախաբեանին,
Տ. Նաղարեանին, Լ. Տիրանեանին և այլոց, ո-
րոնք իրենց հեղինակութիւնները և հրատարակու-
թիւնները ուղարկել են Մոսկվայի հայ ուսանո-
ղական գրադարանի համար, խնդրում ենք այն
պարտնելին, որոնք կը կամենան դարձեալ նոյն
նպատակով նախը կըբեր, այսուհետև ուղարկել
հետեւեղ հասցիով. Въ Москву, въ Универси-
тетъ, студ. X. Хачатурову.»

Մեզ գրում են ԵՐԵՎԱՆԻՑ որ այս տարի այդ-
տեղ բացվել է Գիմնազիայի հինգերորդ դասատուն
և Ուսուցչական սեմինարիա:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԵԳԻՊՏՈՍ

Բերլինից ստացված լրագրիները շատ ան-
համապատասխան լուրեր հաղորդեցին Եգիպ-
տոսի վերաբերութեամբ, գրում է «Гос-
подств» լրագիրը: «Nat. Zeitg.» լրագիրը
պնդում է, թէ Բ. Գուռը յանձնել է իր
ներկայացուցիչներին օտար պետութիւնների
մօտ մտանցոց լինել կղկատական այժ-
մեան խեղիվ Տեղեկափաշային գահընկեց
անելու անհրաժեշտութեան վրա և մի և
նոյն ժամանակ յայտնել որ սուլթանը յար-
մար է համարում Եգիպտոսի դահաժառանգ-
ութիւնը մահաժողովան օրէնքի ենթարկել:
Պաշտօնական «Nord. Deut. Allg. Zeitg.»
լրագիրը, խօսելով եգիպտական գործերի
մասին, յայտնում է, թէ անհրաժեշտ է Ե-

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՉԱՐԼՍ ԴԻԿԿԷՆՍ

ՀԱՐՍ ԵՒ ՍԿԵՍՈՒՐ

Տան մուտքի մօտ նրանք հանդիպեցան միտ
Վօզանին: Ձերաղինան դիմել, որ Վօզանը կա-
նուխ գալու էր իր և Հէրիի հետ զբօսնելու հա-
մար: Նրա գալը և Հէրիի ներկայութիւնը, որ
տանից դուրս էր եկել միտ Վօզանին ձիուց ցած
իջնելու, աւելի քան դէպքին յարմար էր:

—Գուր դեռ պատրաստ չէք, սաաց միտ Վօ-
զանը Ձերաղինային տեսնելով: Ա՛հ, միտար Ամ-
ֆէլար, այդ երբ էք եկել:

—Այսօր առաւօտան, դահաժողովան պատաս-
խանեց Արտուրը: Նրա ալըլուած կերպարանքը
և ձայնի օտարտի ելելը զարմացրին միտ Վօ-
զանին: Սա հարձաշտը կերպիւ մտակրեց դիտա-
կը աչքերին և հանգիստ դիտեց թէ նրան և թէ
Ձերաղինային:

—Ա՛... ընտանեկան հոգսեր, արտասանեց նա,
երկի և խանգարեցի:

—Ո՛չ, ինչդեմ, միտ Վօզան, արագ մէջ մտաւ
Ձերաղինան. ձեր ներկայութիւնը անհրաժեշտ է,
Հէրի, դուք ևս մեզ հետ կը գաք:

Միտ Վօզանը մեղմով բարձրացրեց յօնքերը և
զուխը խնայեց:

ստիպում էր խնայողն այս անցյալ ոյժի ա-
ռաջ, որ գարիկ էր հարսի մէջ, և նա լուց:

—Այս նամակները դուք էք գրել, շարունակեց
Ձերաղինան, ցոյց տալով ծրարը, որ նա բռնած
ունէր ձեռքում. և որովհետեւ դուք անկարկում
էք միտ Վօզանի և Հէրիի վրա, ես կը խնդրեմ
սրանց ուղղել ձեր անձառութիւնը և պատմել, թէ
ինչպէս է իրօք բոլոր կատարվել:

—Միտ Վօզան, արեւոք դուք որ և իցէ նկա-
տողութիւն արել էք ինձ երբ և իցէ Հէրիի հետ
ընտանեւար վարմունքիս համար:

Եւ նա կարգաց նամակի այն տեղը, ուր նկա-
տարած էր թէ Ձերաղինայի վարմունքը ինչպէս
էր զարմացրել միտ Վօզանին և թէ ինչպէս այս
վերջինը ամենահամարձակ հայացք էր ձգել Ձէ
բաղինայի վրա:

—Կարծեմ, ո՛չ, ծանր արտաբերեց նա, աչքից
ցած բերելով դիտակը և իր երկար ձեռնոցները
հանելով: Ես չեմ յիշում, որ ես ձեզ հետ դրա
մասին խօսած լինեմ, բայց ես ասել եմ միտարին
Ամֆէլարին, որ ձեզ իմ կարծիքով, չէր վայելի
այնչպիսի յաճախ և այնքան հետո զբօսնելու եր-
թալ կապիտան Ասայելի հետ երկուսով մի-
այնակ: Ես պէտք է ձեզ խոստովանուեմ, որ
ես դիտմամբ ամեն անգամ գալիս էի ձեզ հետ
զբօսնելու, որ ոչ ոք առիթ չունենար բամբառե-
լու: Ես ներդաժիտ էի դէպի ձեզ, ենթադրելով,
որ ձեզ անցայտ են թէ բարձր չըջանը և թէ նրա
ստփորութիւնները, բայց միտարի Ամֆէլարի ան-
տարբերութիւնը դէպի հասարակական կարծիքը

